

BDP

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı: 660
Tarih: 14.04.2010

10/758

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye’de çok kültürlülüğü ve zenginliği koruyabilmek için etnik yapıya dair bilimsel verilerin derlenmesi, bu konuda araştırma yapılarak ayrıntılı ve sürekli raporların oluşturulması ve etnik grupların nüfus azalmalarının nedenlerinin araştırılması amacıyla Anayasanın 98’inci, İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ederiz. 14.04.2010

1-SEBAHAT TUNCEL	İSTANBUL
2-SELAHATTİN DEMİRTAŞ	DİYARBAKIR
3-GÜLTAN KIŞANAK	DİYARBAKIR
4-AYLA AKAT ATA	BATMAN
5-BENGİ YILDIZ	BATMAN
6-AKIN BİRDAL	DİYARBAKIR
7-EMİNE AYNA	MARDİN
8-FATMA KURTULAN	VAN
9-HASİP KAPLAN	ŞIRNAK
10-HAMİT GEYLANİ	HAKKARİ
11-İBRAHİM BİNİCİ	ŞANLIURFA
12-M. NURİ YAMAN	MUŞ
13-MEHMET NEZİR KARABAŞ	BİTLİS
14-MEHMET UFUK URAS	İSTANBUL
15-OSMAN ÖZÇELİK	SİİRT
16-ÖZDAL ÜÇER	VAN
17-PERVİN BULDAN	İĞDIR
18-SEVAHİR BAYINDIR	ŞIRNAK
19-SIRRI SAKIK	MUŞ
20-ŞERAFETTİN HALİS	TUNCELİ

GEREKÇE ÖZETİ

Türkiye’de ilk kapsamlı nüfus sayımı 1927 yılında yapılmış olup, bu sayımda vatandaşlara ana dili sorulur. Ana dili sorusuna Türkçe, Kürtçe, Ermenice, Çerkesce, Rumca, Arapça, Yahudice gibi cevaplar alınmış ve kaydedilmiştir. Buradan çıkan sonuçlar kesin olmamakla birlikte, Türkiye’nin etnik haritasını vermektedir. Her dilin bir etnik grubu simgelediği varsayılırsa Türkiye’de 11.777.810 Türk, 1.184.446 Kürt, 134.273 Arap, 119.822 Rum, 95.901 Çerkez, 68.900 Yahudi, 64.745 Ermeni bulunmaktadır. Toplam nüfus ise 13.648.270’dir. Daha sonra 1965 yılında etnik kimliğe dair bilgiler verilse de Türkiye’nin etnik nüfus yapısının ortaya çıkarılmasında yetersiz kalmaktadır. Günümüzde bu rakamların değişime dair kesin bilgiler bulunmamaktadır.

Farklı kültürünün zenginlik olarak kabul edildiğinde ve bir etnik kimlik haritasının her bit etnik grubun kendi nüfus yapısını ve bilgilerini temin edebilmesi için önemli olduğu düşünüldüğünde, Türkiye’de bir nüfus yapısını belirleyen çalışmanın olmaması eksikli olarak görülmektedir. Bu konuda farklı kurumların kendi araştırmaları bulunurken, devletin kendi araştırması yoktur. Örneğin, bir akademisyenin yapmış olduğu akademik çalışmada Türkiye’nin nüfusunun %90’ının Türk olduğu, 5 milyon kişiye dek gelen %6’sının Kürt, %1’inin Arap olduğu belirtilmektedir. Ancak Milli Güvenlik Kurulu’nun yaptığı ancak MGK tarafından açıklanmayan, bir davaya girdiği için basına bilgisi geçen “Türkiye’deki Etnik Grupların Dağılımı Raporu’nda, Türkiye’de Kürt ve Zaza toplam 12 milyon 600 kişi bulunduğu, yaklaşık 1 milyon Gürcü, 2 Milyon Boşnak, 2,5 milyon civarında Çerkez, 870 bin Arap ve 80 bin kadar Laz olduğu kaydedilmiştir. MGK’nun kendi raporunda, Türkiye’de 600 bin Pomak olduğu ancak Pomakların Türkleştiği kaydedilmiştir. Bir diğer yandan özel bir araştırma şirketi olan Konda Araştırma Şirketinin araştırmasında ise nüfusun %83’ü Türk, %9’u Kürt, %0,75’i Arap ve %0,03’ü Roman olduğu belirtilirken, çok farklı sonuçlar ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla, Türkiye’nin etnik grup yapısı hakkında ayrıntılı, sürekli ve kapsamlı bir çalışmanın ve bir politikanın eksikliği kesin rakamların olmamasıyla sonuçlanmaktadır. 25 farklı etnik kimliğin yaşadığı söylenen Türkiye’de bu etnik kimliklerin ne kadarının asimilasyona uğradığı, ne kadarının göç etmek zorunda kaldığı ya da kendi kültür ve dilinden uzaklaştığı bilimsel yöntemlerle ifade edilememektedir. Bu bağlamda, Türkiye’de yaşayan her bir etnik gruba ait birey sayısının belirlenmesi, bununla beraber etnik grupların kendi içinde demografik yapısı yani genç nüfus yaşı, yaşlanma oranı, eğitim durumu gibi önemli özelliklerin ortaya konması gerekmektedir. Çok kültürlülüğü ve zenginliği koruyabilmek için etnik yapıya dair bilimsel verilerin derlenmesi, bu konuda araştırma yapılarak ayrıntılı ve sürekli raporların oluşturulması ve etnik grupların nüfus azalmalarının nedenlerinin araştırılması amacıyla bir meclis araştırma komisyonu kurulmasını önermekteyiz.